

[Askjær Jørgensen]

De punkter, som er nævnt i forslaget, er nogle punkter, som jeg egentlig tror er ret overflødige. Hvis mennesker holder kæledyr, så gør de det nok, fordi de holder af dyr. Hvorfor skulle de da afslutte dyreholdet med at aflive dyrene på en måde, som ikke er human? Jeg tror, forslagene her er overflødige, men jeg skal ikke underkende de gode tanker, der ligger bagved. Vi skal da gerne se på det i udvalget.

Vi må naturligvis have defineret, hvad kæledyr er. Hvis man tager ud på landet, hvor forslagsstillerne åbenbart ikke har været, så vil man jo konstatere, at man dér f. eks. kan have kalve og mange andre husdyr som kæledyr. Hvis man rejser rundt på dyrskuerne om sommeren, så vil man kunne se inden for det, man kalder 4 H-arbejde, en masse sundt, positivt arbejde, hvor ungdommen og børnene på landet arbejder meget med dyr, som har relation til husdyrhold, men som fungerer som kæledyr. Det rejser spørgsmålet: hvor er grænserne henne? Skal disse dyr, som altså bliver opdrættet af børnene, også aflives ved dyrlæge? Og hvor er grænsen nedad, når det drejer sig om hvide mus og mange andre sære ting? Der er også nogle, der holder alliker som kæledyr. Der er en masse spørgsmål.

Som sagt tror jeg umiddelbart, forslaget er overflødigt, og kan ikke rigtig se nogen fornuftig linje i det, men jeg skal undlade at kritisere forslagsstillerne, for jeg tror, intentionerne er gode. Jeg tror altså, man skulle dykke lidt ned i problemet og se, hvordan det foregår i praksis, hvor folk holder dyr. Jeg har selv børn, de har alle sammen kæledyr, hunde og katte, og Niels, min dreng, har en masse duer. Dem betragter han som sine kæledyr, men det ville jo være ganske besynderligt, når der skal slagtes 8 eller 10 dueunger, for at vi kan få duersteg den efterfølgende søndag, at vi så skulle have dyrlægen til at aflive disse dyreunger.

Holmberg (V):

Jeg har ikke så forfærdelig mange bemærkninger her ved første behandling af forslag til lov om ændring af lov om værn for dyr. Ministeren nævnte, at han har forståelse for forslaget. Det kan vi alle sammen have, når vi tager teksten »værn for dyr«. Det er ikke noget, hr. Jens Møller og hr. Kaj V. An-

dersen kan tage patent på. Vi har naturligvis alle sammen forståelse for værn for dyrene.

Uden at gå i enkeltheder – vi vender jo tilbage til drøftelsen i retsudvalget – så er der alligevel visse ting, som det måske vil være praktisk at tage frem, idet der er visse ting, som vistnok ikke er særlig gennemtænkt af dem, der har fremsat forslaget.

F. eks. forbuddet mod at bortlodde levende pattedyr, fugle og krybdyr. Jeg lagde også mærke til, at ministeren nævnte, at han var sympatisk indstillet over for, at det ikke skulle være tilladt med sådanne bortlodninger. Om det i det hele taget er sympatisk, at de bliver bortloddet, kan jo altid diskuteres; men hvad med bortlodning på vore dyrskuer af heste, grise m. v.? Om det er tiltalende, kan altid diskuteres, som jeg sagde før; det har bare intet at gøre med værn for dyr.

Der foreslås forbud mod at importere og videresælge som kæledyr krybdyr m. v. Hvem skal egentlig administrere det? Hvem har forståelse for, om en undulat kan tåle importen og kan omstilles til de danske forhold? Hvor er vi egentlig henne, hvad angår administration af den lov?

Forslaget under § 1, nr. 2, om forbud mod at eksportere dyr til forsøg uden særlig tilladelse fra justitsministeren vil vi derimod gerne kigge lidt nærmere på.

Endelig er der forslaget om, at aflivning af hunde, katte og andre kæledyr kun må foretages af en dyrlæge. Ved alvorligere ulykkestilfælde gælder dog de almindelige regler for lovlig nødret. Også her gælder det med hensyn til det praktiske: Er det virkelig gennemtænkt? Hvad er egentlig meningen med det? Gælder det også kattekillinger f. eks.? Vi er nogle, der bor på landet og har dyr på gården. Gælder det også dér? Vi har kunnet læse om groteske tilfælde, hvor dyr, hundehvalpe og kattekillinger, bliver sat ud i en skov og ligger og fryser ihjel. Det er klart, at det må ethvert anstændigt menneske tage afstand fra, men er der nogen, der tror på, at det bliver bedre ved gennemførelse af dette forslag? Vi kan måske sige tværtimod, hvis det bliver forlangt, at man skal have en dyrlæge til at aflive dem. Som jeg sagde, er vi nogle, der bor på landet og holder af dyr, og hvis man i øvrigt er gammel jæger, ved man, at der er andre aflivningsformer, der måske er mere humane, end at dyrlægen skal komme.